

Fericitul prilej

Postul este fericitul prilej de a ne ocupa mai mult de cele spirituale, de a acorda sufletului nostru atenția și grija pe care acesta o merită, după valoarea sa inestimabilă. „*Pentru că ce-i va folosi omului dacă va câștiga lumea întregă, iar sufletul său îl va pierde?*” (Matei 16, 26).

Postul începe cu renunțarea pentru un timp la alimentele de origine animală, dar înseamnă mult mai mult decât atât. Postul este fericitul prilej prin care sufletul se eliberează de povara inutilă a multor griji deșarte și se apropie neîmpiedicat, cu dragoste, de Creatorul său. Postul este fericitul prilej prin care trupul se însănătoșește, se curăță de toxine, se eliberează de tirania poftelor și se împărtășește împreună cu sufletul de cele ale vieții veșnice. Postul înseamnă înlocuirea celor trecătoare, nestatornice, înrobitoare, cu bucurii adevărate, veșnice, înălțătoare. Adevăratul post nu înseamnă lipsă și frustrare, ci înseamnă mai ales îmbogățire în bunătate, în smerenie, în iertare, în milostivire, în dragoste față de Dumnezeu și de aproapele. „*Postul acela este adevărat care este prezent în toate, pe toate le curăță și pe toate le vindecă*”, spune Sfântul Grigorie Palama. „*Nu știți voi postul care Îmi place? zice Domnul. Rupeți lanțurile nedreptății... Împarte pâinea ta cu cel flămând, adăpostește în casă pe cel sărman, pe cel gol îmbracă-l...*” (Isaia 58,6-8).

Postul a fost lăsat de Dumnezeu încă din rai, ca un mijloc necesar omului spre a se păzi liber, nerobit de nimic, stăpân pe sine însuși, împărat peste întreaga creație văzută. Dumnezeu a încredințat primilor oameni postul sub forma singurei porunci pe care o aveau de îndeplinit. Neascultarea de această poruncă avea să atragă după sine moartea. „*Și dacă postul a fost necesar în rai, cu atât mai mult e necesar în afara raiului*”, spune Sfântul Ioan Gură de Aur.

Importanța postului ne-a arătat-o Însuși Fiul lui Dumnezeu când a venit pe pământ, prin exemplul Său personal. Deși era fără de păcat, El a postit 40 de zile și 40 de nopți înainte de a începe activitatea Sa misionară. Toți dreptii, proorocii, apostolii și ceilalți sfinți s-au folosit mult de puterea postului în călătoria lor pământească.

După cum citim în Sfânta Scriptură, pentru a fi mântuitor, postul trebuie făcut de bunăvoie, cu bucurie, în taină (Matei 16, 18), cu smerenie, fără a judeca pe aproapele nostru care nu reușește să postească sau nu-i înțelege încă valoarea. Numai astfel, postul devine fericitul prilej de a înfrumuseța chipul nostru spiritual, în vederea asemănării cu Dumnezeu, care este scopul vieții noastre pământești.

Prof. Irina Buta, Suceava